

יהדותjudaism

דגניה 1910 : הימים הראשונים של הקיבוץ

בקיץ קמנו לעבודה עם השמש, ובחורף קמנו באמצע הלילה שמענו את הקולות של המים בירדן ושל עצי האקליפטוס, ויצאנו לעבודה. חלק מן החברים עבדו בכבישים וחלק עבדו בשדות. גם חלק מן החברות עבדו בעבודות החקלאות. חברות אחדות בישלו במטבח או טיפלו בילדים הראשונים של הקבוצה.

כל יום לבשנו אותם הבגדים. פעם בשבוע קיבלנו בגדים נקיים. הבגדים היו של כולם. גם הנעליים היו של כולם. לפעמים למישהו "נגמרו" הנעליים, והוא הלך לשדה בלי נעליים. לא תמיד מצאו כסף לקנות עוד זוג נעליים לקיבוץ. את ארוחת הצהריים אכלנו בשדה. זאת הייתה שעה יפה של שיחות שקטות.

בשעות הערב באו כולם לחדר האוכל, ישבו במשך שעות עם כל החברים ודיברו על בעיות העולם והקיבוץ. בערב שבת קראו פרק בתנ"ך, קראו שירים או אגדה יפה ושרו. אחרי הארוחה רקדו הורה ופולקה עד אמצע הלילה, ואז יצאו לטיול על חוף הכינרת בקבוצה או זוגות - זוגות.

הילדים היו הילדים של כולם, הם היו חשובים יותר מכול. כל החברים דאגו להם ושמרו עליהם. החברים אפילו החליטו על שמות הילדים. הילדים למדו בבית הספר, אבל היה להם הרבה זמן חופשי. הם היו ילדי טבע: הם טיילו בשדות, בנו בתים בין העצים והתחבאו שם; הם התרחצו בבריכת המים או בכינרת, ישבו בערב שעות ארוכות ושמעו סיפורים על חברי הקיבוץ.

מתוך הספר "עברית מן ההתחלה - חלק ב' - ע' 18

יהדותjudaism

דגניה 1910 : הימים הראשונים של הקבוץ

בקוץ קמנו לעבודה עם השמש, ובחרף קמנו באמצע הלילה שמענו את הקולות של המים בירדן ושל עצי האקליפטוס, ויצאנו לעבודה. חלק מן החברים עבדו בכבישים וחלק עבדו בשדות. גם חלק מן החברות עבדו בעבודות החקלאות. חברות אחדות בשלו במטבח או טפלו בילדים הראשונים של הקבוצה.

כל יום לבשנו אותם הבגדים. פעם בשבוע קבלנו בגדים נקיים. הבגדים היו של כלם. גם הנעלים היו של כלם. לפעמים למישהו "נגמרו" הנעלים, והוא הלך לשדה בלי נעלים. לא תמיד מצאו כסף לקנות עוד זוג נעלים לקבוץ. את ארוחת הצהרים אכלנו בשדה. זאת היתה שעה יפה של שיחות שקטות.

בשעות הערב באו כלם לחדר האכל, ישבו במשך שעות עם כל החברים ודברו על בעיות העולם והקבוץ. בערב שבת קראו פרק בתנ"ך, קראו שירים או אגדה יפה ושרו. אחרי הארוחה רקדו הורה ופולקה עד אמצע הלילה, ואז יצאו לטיול על חוף הכנרת בקבוצה או זוגות - זוגות.

הילדים היו הילדים של כלם, הם היו חשופים יותר מכל. כל החברים דאגו להם ושמרו עליהם. החברים אפלו החליטו על שמות הילדים. הילדים למדו בבית הספר, אבל היה להם הרבה זמן חפשי. הם היו ילדי טבע: הם טילו בשדות, בנו בתים בין העצים והתחבאו שם; הם התרחצו בבריכת המים או בכנרת, ישבו בערב שעות ארוכות ושמעו ספורים על חברי הקבוץ.

מתוך הספר "עברית מן ההתחלה - חלק ב' - ע' 18

הפעלים

שם הפועל	בניין	הוא - עבר	שורש	Traduction
לקבל	פיעל	קיבל	ק.ב.ל	recevoir
להיגמר	נפעל	נגמר	ג.מ.ר	être terminé
לדאוג ל	פעל	דאג	ג.א.ד	s'inquiéter
להתחבא	התפעל	התחבא	ח.ב.א	se cacher
להתרחץ	התפעל	התרחץ	ר.ח.צ	se baigner

Vocabulaire

שאלות על הטקסט

1. כמה זמן גרו היהודים באתיופיה ?

2. איפה הם גרו ?

3. באיזו שפה הם דיברו ?

4. באיזו שפה הם התפללו ?

5. מי הם הראשונים שבאו לבקר אותם ?

6. מה קרה בין השנים 1984 - 1985 ?

7. כמה יהודים מאתיופיה באו לישראל ב-1991 ?

8. מה הם מחפשים בישראל ?

9. איך הגיעו היהודים לישראל ?

10. מה אנחנו יודעים על המנהגים שלהם ?
